

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620010211
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2620010211.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného Y. C., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 1T/40/2020-620 zo dňa 01.06.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.08.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. C., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica, č. k. 1T/40/2020-620 zo dňa 01.06.2020 bol obžalovaný Y. C. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

v presne nezistenej dobe najneskôr od začiatku mesiaca jún roku 2019 v záhradnej chate v chatovej osade C. T., v obci C., nachádzajúcej sa na pozemku parcelné číslo 3704/3, 3704/2 a 3704/4, katastrálne územie C., neoprávnene zasadil do kvetináča semeno rastliny rodu Cannabis konopa (marihuana), ktoré našiel v šiške marihuany, ktorú kúpil od R. Y. a ktoré pestoval až do dňa 12. prípadne 13.09.2019, kedy rastlinu ostrihal a usušil a prechovával až do dňa 18.09.2019, kedy bol vysušený rastlinný materiál nájdený pri domovej prehliadke vo vyššie uvedenej chate, pričom skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že išlo o 8380 mg rastlinného materiálu s prítomnosťou účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), s priemernou koncentráciou 7 % hmotnostných THC, obsahujúce 587 mg THC, uvedené množstvo predstavuje minimálne 20 bežných jednotlivých dávok drogy, ďalej bolo v uvedenej chate nájdené plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom konope s hmotnosťou 6,77 g, s priemernou koncentráciou 2,4 % hmotnostných THC, obsahujúce 162 mg THC, uvedené množstvo predstavuje minimálne 14 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom uvedené konope je v hodnote minimálne 151,50 € a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Za tento skutok okresný súd obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to 1 ks mobilný telefón zn. Lenovo, model K 33a48 s popraskaným displejom, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX. Zároveň podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona vykoná ústavnou formou.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 620 - 625 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že v predmetnej veci obžalovaný na hlavnom pojednávaní, po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 4, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, , v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o výšku a druh trestu, okresný súd zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona) a existenciu jednej priťažujúcej okolnosti, a to že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona), a pri rovnováhe poľahčujúcich i priťažujúcich okolností obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 3 (tri) roky. Pri ukladaní trestu okresný súd zohľadnil spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný bol už viackrát súdne trestaný a uloženie mu akéhokoľvek iného než nepodmienečného trestu odňatia slobody by v tomto prípade nevedlo ani k jeho náprave, ani k ochrane spoločnosti pred jeho protispoločenskou činnosťou, naviac sa trestnej činnosti dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia Okresným súdom Piešťany sp. zn. 8T/30/2019, trestným rozkazom zo dňa 21.05.2019, právoplatným dňa 04.07.2019, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dvadsať mesiacov (do 05.03.2021).

Na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona).

Zároveň okresný súd konštatoval, že u obžalovaného nezistil dôvod na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda splnenie podmienok na mimoriadne zníženie trestu. Rovnako nezistil žiadne výnimočné okolnosti prípadu alebo mimoriadne pomery, teda pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obžalovaný pocítoval podstatne citeľnejšie ako iný páchatelia a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Rovnako okresný súd nezistil dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pričom k postupu podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona okresný súd uviedol, že konanie o dohode o vine a treste medzi prokuratúrou a obžalovaným už prebehlo, predchádzalo podaniu obžaloby, trest bol obžalovanému znížený pod dolnú hranicu, pričom obžalovaný s dohodou o vine a treste v konaní pred súdom nesúhlasil a neprijal ju. Okresný súd mal za to, že trest vo výške ako bol súdom uložený, splní svoj účel z hľadiska generálnej prevencie, represívnej úlohy trestu aj individuálnej prevencie. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks mobilný telefón zn. Lenovo, model K33a48 s popraskaným displejom, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, nakoľko sa jedná o vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestnej činnosti.

Okresný súd zároveň konštatoval, že nakoľko obžalovaný je závislý od alkoholu, amfetaminov a cannabinoidov a i trestnej činnosti sa dopúšťal v dôsledku závislosti a deprivácie jeho osobnosti, pričom možno dôvodne predpokladať, že obžalovaný bude v užívaní drog a ich kombinácií pokračovať, a vzhľadom na skutočnosť, že ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou u neho neplnilo svoj účel, uložil mu podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v súlade s návrhom znalkyne z odvetvia psychiatrie i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný (č. I. 629 spisu), ako aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Štefana Dostála (č. I. 631), ktoré taktiež dodatočne odôvodnil prostredníctvom obhajcu (č. I. 643 - 644 spisu).

Obžalovaný je toho názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky je neprimerane prísny a vysoký. K uloženému trestu prepadnutia vecí a ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou nemá výhrady. Domnieva sa, že okresný súd mohol postupovať podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a trest mu mohol mimoriadne znížiť. Namieťa ďalej, že mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, poukázal pritom na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona. Pri uznaní druhej poľahčujúcej okolnosti by počet poľahčujúcich okolností prevyšoval počet priťažujúcich okolností a súd by túto okolnosť zohľadnil pri výške trestu. S konštatovaním súdu, že bol viackrát trestaný nesúhlasí, nakoľko má v registri trestov 4 záznamy z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z trestného spisu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/30/2019, vyplýva, že bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom tohto sa dopustil len z dôvodu, že mu zamestnávateľ ukončil pracovný pomer a to z dôvodu na strane zamestnávateľa.

S poukazom na odvolaciu argumentáciu obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o treste zrušil a rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží primeraný, nižší nepodmienečný trest, alternatívne vec vráti Okresnému súdu Senica na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 11.08.2020 za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním obžalovaného a podstatným obsahom spisu.

Zástupca Krajskej prokuratúry Trnava navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania. Navrhol, aby obžalovanému bol uložený miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný uviedol, že drogy mal len pre vlastnú potrebu, nikdy ich nepredával, nikoho neponúkal, chce sa liečiť, skutok kladený mu za vinu úprimne ľutuje, pred vzatím do väzby pracoval, v dôsledku toho, že prišiel o prácu neplatil výživné, po prepustení sa chce riadne zamestnať. Uviedol, že sa pridrižiava návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd k odvolaniu obžalovaného konštatuje, že pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované ako poľahčujúca okolnosť podľa cit. ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd v tejto súvislosti rovnako ako obhajca poukazuje na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu.

Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného nie je možné prijať záver, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže z obsahu spisu (ani z obsahu vyšetrovacieho spisu) nevyplýva, akým významným spôsobom obžalovaný napomáhal v objasňovaní jeho trestnej činnosti, aby mu mala byť priznaná i táto poľahčujúca okolnosť. Ani obhajoba v podanom odvolaní neuviedla v čom mala spočívať „pomoc“ obžalovaného orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní skutku. Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že drogy boli zaistené na základe vykonanej domovej prehliadky a teda nemožno konštatovať aktívnu spoluprácu obžalovaného.

Ďalej obžalovaný v odvolaní uviedol, že s konštatovaním súdu, že bol viackrát trestaný nesúhlasí, nakoľko má v registri trestov štyri záznamy a z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Namietal preto priznanie prirážajúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona a poukázal na druhú vetu za bodkočiarkou tohto ustanovenia, „súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať“.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne vyhodnotil prítomnosť jednej prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže je nepochybné, že obžalovaný bol už doposiaľ 4-krát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť i keď väčšinu odsúdení má obžalovaný zahľadených, avšak treba poukázať na skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/30/2019 zo dňa 21.05.2019, právoplatným dňa 04.07.2019, bol obžalovanému uložený podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov (do 05.03.2021) a preto je zrejmé, že túto právnu skutočnosť vyhodnotil okresný súd správne. Navyiac treba poukázať, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil počas skúšobnej doby podmienkového odsúdenia.

K uvedenému odvolací súd ďalej dodáva, že prirážajúca okolnosť spočívajúca v recidíve môže podstatným spôsobom ovplyvniť výmeru trestu. Toto ustanovenie sa bude aplikovať jednak v prípade všeobecnej recidívy, kde stačí, aby páchatel' už bol pred spáchaním súdeného trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin, vrátane nedbanlivostného, a jednak v prípade rovnorodej (druhovej) recidívy, kde sa vyžaduje, aby išlo o odsúdenie za trestný čin toho istého druhu, a napokon aj v prípade špeciálnej recidívy, kde sa vyžaduje predchádzajúce odsúdenie pre rovnaký trestný čin, pre aký je páchatel' znova súdený.

Zákon výslovne uvádza, že súd pri hodnotení prirážajúcich okolností môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Povahou predchádzajúceho odsúdenia sa tu rozumie nielen charakter a závažnosť predchádzajúceho trestného činu a druh a výmera trestu, ktorý bol páchatel'ovi uložený, ale aj všetky ďalšie okolnosti spojené s odsúdením (najmä doba, ktorá od odsúdenia uplynula, skutočnosť, či páchatel' trest vykonal, ako sa správal od predchádzajúceho odsúdenia, prípadne po vykonaní trestu, vzťah predchádzajúceho a teraz súdeného trestného činu a pod.).

Z trestného spisu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/30/2019, vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. I keď obžalovaný namieta skutočnosť, že tohto trestného činu sa dopustil len z dôvodu, že mu zamestnávateľ ukončil pracovný pomer a to z dôvodu na strane zamestnávateľa, je takáto odvolacia námietka obžalovaného v predmetnom konaní absolútne irelevantná, nakoľko odvolací súd v predmetnom konaní neposudzuje vinu obžalovaného a jeho námietky vo vzťahu k tomuto odsúdeniu. Trestné konanie Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/30/2019, v ktorom bol obžalovaný odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, nijakým spôsobom nesúvisí s prejednáványm trestným konaním a preto nevidí ani odvolací súd dôvod, prečo by sa mal zaoberať jeho námietkami k okolnostiam odsúdenia. Relevantná pre súd je skutočnosť, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený pre iný úmyselný trestný čin.

V tejto súvislosti netreba opomínať aj jedno zo základných kritérií, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu tak ako to má na mysli § 34 ods. 1 Trestného zákona a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vyplývajúce z § 34 ods. 4 Trestného zákona. Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 Trestného zákona a s odôvodnením okresného súdu ohľadom nepoužitia ustanovenia § 39 Trestného zákona sa v celom rozsahu sa stotožňuje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. Takýto postup potom nezakladá žiadnu vadu odôvodňujúcu podanie mimoriadneho opravného prostriedku. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že trest ktorý bol uložený obžalovanému, je trestom primeraným a zákonu zodpovedajúcim, ktorého zmyslom je viesť obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, je trestom na nápravu obžalovaného postačujúcim, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.